

○ คำพิพากษา

(ต.๑๙)

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๔๙/๙๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ ญ. ๘๙ /๙๕๖๒

ในพระปรมາภิรักษ์พระมหาภัตตริย์

ศาลปกครองพิษณุโลก

วันที่ ๒๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	นางสาวรัตนารณ์ แสงดาว	ผู้ฟ้องคดี
	องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๑	
	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งที่ ๕๐๓/๙๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้กับผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีเหตุผลผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายหลายประการ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้มาปฏิบัติงานในหน้าที่มาโดยตลอด ไม่ได้ขาดราชการ ไม่ได้ต้องคดีอาญา โดยผู้ฟ้องคดีได้ล่าตามระเบียบของทางราชการและไม่ได้ลาเกินตามระเบียบและตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แจ้งผลการประเมินหรือมีหนังสือแจ้งไว้กับผู้ฟ้องคดีหรือข้าราชการผู้ถูกประเมินรับทราบและไม่มีโอกาสซึ่งต่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ประเมินกรณีดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนระบบเปิดตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และ

/เลื่อนเข...

เงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล โดยผู้ดูแลคดีได้รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ดูแลคดีได้เตรียมมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๘.๒๖ น. ผู้ดูแลคดีได้มามาก่อนเพื่อเข้าปฏิบัติงาน แต่ถูกย้ายตำแหน่งมาด้านล่างตามคำสั่งของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนไม่ได้บอกกล่าวล่วงหน้าก่อนโดยใช้อำนาจหน้าที่สั่งการย้ายตำแหน่งของผู้ดูแลคดีโดยพฤติการ ต่อมา ผู้ดูแลคดีได้ขึ้นชี้แจงกับผู้ดูแลคดีที่ ๒ ว่า ภายนอกมาได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือน แต่ผู้ดูแลคดีได้เข้ามาทำงานปกติเห็นว่าเป็นการกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชา ต่อมา ผู้ดูแลคดีที่ ๒ พิจารณาว่า เป็นการเข้าใจผิดว่าผู้ดูแลคดีไม่อยู่ปฏิบัติราชการเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ โดยระบุว่า ผู้ดูแลคดีไม่ได้ขาดราชการภัยหลังผู้ดูแลคดีได้รับทราบคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้กับผู้ดูแลคดีแล้ว ผู้ดูแลคดีได้มีหนังสือ ที่ กพ ๗๗๐๐๑/๑๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ดูแลคดีที่ ๒ เพื่อขอความเป็นธรรม เพราะหัวหน้าสำนักปลัดและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนประเมินคะแนน รวมทั้งหมด ๑๖ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ซึ่งผู้ดูแลคดีเคยแจ้งผู้ดูแลคดีที่ ๒ แล้วว่าผู้ดูแลคดีถูกกลั่นแกล้งจากหัวหน้าสำนักปลัดและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนมาโดยตลอด ปรากฏตามสมุดลงเวลาการปฏิบัติงานแต่ละวันตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ผู้ดูแลคดีได้ลาตามระเบียบกำหนดไม่ได้ลาเกินและผู้ดูแลคดีไม่เคยโอนตั้งกรรมการสอบ ต่อมา นายอำเภอคลองลานได้มีหนังสืออำเภอคลองลานที่ กพ ๐๐๒๓.๑๐/ว๑๒๗ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งผู้ดูแลคดีไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้ดูแลคดีร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอคลองลานสืบเนื่องมาจากประวัติหลักฐานร้องเรียนว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนใช้เวลาราชการออกใบขายสินค้าในตลาดสดจึงเห็นได้ว่าหัวหน้าสำนักปลัดและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นต้นมีสาเหตุโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ดำเนินคดีทางแพ่งกับผู้ดูแลคดีเพื่อเรื่องร้องเรียนดังกล่าว การประเมินในครั้งนี้ จึงปราศจากความเป็นธรรมโดยจะเห็นได้จากการออกคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนในส่วนนายสัญญา ม่วงราช ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ รอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวนั้นโอนตั้งกรรมการสอบวินัย คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลจังหวัด

/กำแพงเพชร ...

กำแพงเพชร คดีหมายเลขคดีที่ ๗๙๘/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕๔/๒๕๕๙ ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชร (โจทก์) กับนายสัญญา ม่วงราช (จำเลย) แต่ในครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง นายสัญญากลับได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น ชั้นพิเศษ ขั้นความดีความชอบ และเอื้อประโยชน์ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในส่วนพนักงานส่วนตำบลซึ่งเห็นได้ว่าการออกคำสั่ง ดังกล่าว ไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ระเบียบและกฎหมายของทางราชการ ส่วนปลัดองค์การ บริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนใช้เวลาราชการไปทำธุรกิจส่วนตัวตามหนังสืออำเภอคลองลาน ลับ ที่ กพ ๑๐๒๓.๑๐/๑๐๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ใช้เวลาราชการไปทำธุรกิจส่วนตัว ปัจจุบัน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน กลับได้รับการเลื่อนขั้นหนึ่งขั้น ชั้นพิเศษ หรือในระดับ ขั้นความดีความชอบ ดังนั้น การออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งนี้ จึงไม่เป็นธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมิได้แสดงให้เห็นถึงความชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง ที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน และให้พิจารณาเลื่อนขั้น เงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายกำหนดต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศองค์การบริหาร ส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน เรื่อง หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล และพนักงานครู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ นายสัญญา ม่วงราช ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ผู้บังคับบัญชาขึ้นต้น ของผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้พนักงานส่วนตำบลทุกคนมา gehan ข้อตกลงการปฏิบัติงาน และ gehan สมรรถนะให้เป็นไปตามมาตรฐาน gehan ตำแหน่งเพื่อจัดทำแผนประเมิน การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ – วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ กับผู้บังคับบัญชา พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานการปฏิบัตรราชการ มาด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากล่วงพ้นระยะเวลาการประเมินแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อ รับทราบตั้งแต่วันประชุมประจำเดือนของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล และ พนักงานจ้างเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ทำข้อตกลงการปฏิบัติงาน กับนายสัญญาแต่อย่างใด นายสัญญาจึงได้มีบันทึกทางตามถึงผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕ ครั้ง เพื่อ ให้ผู้ฟ้องคดีมาร่วม gehan ข้อตกลงการปฏิบัติงานและน้ำหนักสมรรถนะแต่ละส่วนเพื่อจัดทำ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล พร้อมทั้งให้นำเอกสารหลักฐาน อันเกี่ยวข้องกับข้อตกลงมาแสดงเพื่อเข้ารับการประเมินดังกล่าว ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้นำแบบประเมินมาขอให้แก่นายสัญญาและได้ลงนามรับทราบ

/ข้อตกลง ...

ข้อตกลงการปฏิบัติงานในวันนี้นั้นแต่ไม่ได้นำเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงานอันเกี่ยวนี้องกันข้อตกลงนามชอบให้แต่อย่างใด นายสัญญาได้แจ้งให้ผู้ฟังคดีนำเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงานมาด้วยก่อนหน้านี้แล้วเป็นเหตุให้ไม่สามารถทำการประเมินได้ เนื่องจากต้องรอเอกสารหลักฐานประกอบการประเมิน นายสัญญาได้ทำบันทึกแจ้งให้ผู้ฟังคดีนำเอกสารหลักฐานมาของให้ภายในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เพื่อจะได้ประเมินผลการปฏิบัติงานต่อไป แต่ผู้ฟังคดีไม่นำเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงานมาของให้ภายในวันเวลาดังกล่าวทั้งยังกล่าวว่า “ไม่เอกสารได้จะแน่” โดยมีนางสาวทักษิยา เขื่อนสอน ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน นางสาวอาจินต์ จันทร์สงเคราะห์ ตำแหน่งนักทรัพยากรบคุคล และนายศุภสวัสดิ์ ตรีเสียร ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา เป็นพยานที่ได้ยินบุคคลดังกล่าวพูดคุยกัน ต่อมา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ นายสัญญาได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟังคดีเนื่องจากล่วงพ้นระยะเวลาการประเมินนานแล้ว ผลการประเมินเป็นดังนี้ ส่วนที่ ๑ ผลสัมฤทธิ์ของงาน (ร้อยละ ๗๐) ๑. การจัดทำแผนพัฒนาสีปี ๓๐ คะแนน ได้ตรวจสอบดูแล้วว่าผู้ฟังคดีไม่ได้จัดทำแผนพัฒนาสีปีตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งนางมาลี ปุ่นพา นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ เป็นผู้ดำเนินการซึ่งเป็นช่วงรักษาราชการแทนนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ได้มอบหมายให้ผู้ฟังคดีที่เรื่องแผนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ฟังคดีดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงมอบหมายให้นายยินต์ นิตเกษม ดำเนินการแทน ๒. การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (๓๐ คะแนน) ได้ตรวจสอบดูแล้วว่า ผู้ฟังคดีไม่ได้ดำเนินการ แต่มีนางมาลีเป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ฟังคดี ๓. การจัดทำแผนดำเนินงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (๑๐ คะแนน) ซึ่งมอบหมายนักวิเคราะห์นโยบายและแผน แต่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ต่อมา นางสาวสายทอง คำอินติ๊ะ ดำเนินการจนแล้วเสร็จ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ของงานไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ประกอบกับไม่มีเอกสารได้ฯ หมายเหตุตรวจสอบ มีแต่เพียงแผนดำเนินงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อตกลงการปฏิบัติราชการ นายสัญญาจึงประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งสามข้อ ๑๐.๕๐ คะแนน ส่วนที่ ๒ พฤติกรรมการปฏิบัติราชการ (สมรรถนะ) (ร้อยละ ๓๐) สมรรถนะหลัก ๑. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ระดับที่ประเมินได้ ๐ คะแนน ผลการประเมินในระดับ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้อย่างชัดเจน เนื่องจากไม่มีความตั้งใจยั่นหมั่นเพียรปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานตามมอบหมายพิจารณาจากการจัดทำร่างการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ไตรมาสที่ ๑ - ๒ ร่างแผนการดำเนินการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ร่างการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒) ไตรมาสที่ ๓ - ๔ การบันทึกข้อมูลระบบ E-plan การจัดทำแผนปฏิบัติราชการการจัดทำแผนปฏิบัติราชการป้องกันการทุจริต อบพ. ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ทำไม่ได้เนื่องจากไม่ศึกษาระเบียบข้อกฎหมายที่ตนเองปฏิบัติหน้าที่ ๒. การยึดมั่นในความถูกต้องจริยธรรมระดับที่ประเมินได้ ๑ คะแนน ผลการประเมิน ๓.๖๐ คะแนน เนื่องจากขาดราชการ

/ป่วยครั้ง ...

ป้อยครึ้งและไม่เข้าแข่งเหตุผลการมาสายจำนวน ๒๗ ครั้ง ในรอบการประเมิน ๓. ความเข้าใจในระบบองค์กรและระบบงาน ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้อย่างชัดเจน ระดับที่ประเมิน ๐ คะแนน ผลของการประเมินในระดับ ๐ คะแนน ไม่ศึกษาเรียนรู้งานในหน้าที่ที่ตนeng ทำแห่ง ไม่เข้าใจกระบวนการของตนeng ห้องที่ศึกษาได้ทางสื่ออินเทอร์เน็ต ๔. การบริการเป็นเลิศ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้อย่างชัดเจนระดับที่ประเมินได้ ๐ คะแนน ผลการประเมินในระดับ ๐ คะแนน ๕. การทำงานเป็นทีม ระดับที่ประเมินได้ ๑ คะแนน ผลของการประเมินในระดับ ๑.๒๐ คะแนน ส่วนสมรรถนะประจำสายงาน ๑. การแก้ไขปัญหาและการดำเนินการเชิงรุกระดับ ที่ประเมินได้ ๐ คะแนน ผลการประเมินในระดับ ๐ คะแนน เรื่องจากไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ อย่างชัดเจนไม่ว่าจะแผนการทำงานของตนeng ไม่รู้จักงานในรับผิดชอบของตนeng ต้องรอคำสั่ง จากผู้บังคับบัญชา ก่อนจะจะปฏิบัติ แม้จะเป็นงานตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ตาม ๒. การคิดวิเคราะห์ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้อย่างชัดเจน ระดับที่ประเมินได้ ๐ คะแนน ผลการประเมิน ๐ คะแนน ไม่แสดงสมรรถนะอย่างชัดเจน ๓. ความละเอียดรอบคอบและความถูกต้องของงานระดับที่ประเมินได้ ๐ คะแนน ผลการประเมิน ๐ คะแนน เนื่องจากไม่แสดง สมรรถนะด้านนี้ชัดเจน ไม่ตั้งใจทำงาน พิจารณาจากการที่มีขอบหมายให้ดำเนินการ จากการทำงานคีย์ข้อมูลในระบบ E-plan การจัดทำการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ไตรมาสที่ ๑ - ๒ และไตรมาส ๓ - ๔ การจัดทำแผนดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๑ การจัดทำแผน ป้องกันการทุจริตของ อปท. ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ใช่หน้าที่แต่ผู้บังคับบัญชา ได้มอบหมายงานดังกล่าวให้โดยชอบด้วยกฎหมาย โอนงบประมาณรายจ่าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง คำชี้แจงประกอบงบประมาณรายจ่ายซึ่งการทำงานดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎระเบียบ เป็นเหตุให้แก้ไขอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น นายสัญญาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นจึงประเมินสมรรถนะ โดยรวมเป็นคะแนนทั้งสิ้น ๖.๔๐ คะแนน รวมคะแนนทั้งสองส่วนเป็น ๑๖.๘๐ คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานต้องปรับปรุง คือ ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อ รับทราบผลการประเมินเรียบร้อยแล้ว จากนั้น ในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เรียกให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบเพื่อแจ้งผลการประเมินให้ทราบ ต่อมา วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายสัญญาจึงได้เสนอให้นางสาวจังรักษ์ ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ผู้บังคับบัญชา แห่งนี้ขึ้นไปอีกรอบดับหนึ่งทราบและจัดส่งผลการประเมินปฏิบัติงานของพนักงานห้องถินเสนอ ต่อกomite กรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติงานทราบและได้กำหนดการประชุมในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ เมื่อตรวจสอบแบบการประเมินว่าผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบผลการประเมิน จึงเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ ระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรม ที่สถาบันพัฒนาบุคลากรห้องถินตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ - วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ จากนั้น ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่มี ผลการประเมินต่ำมาทบทวนการประเมินภัยในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในวันดังกล่าว

/ผู้ฟ้องคดี ...

ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมการประชุมด้วยและได้รับทราบในวันนี้โดยบอกว่า ตนจะนำเอกสารฐานหลักฐานประกอบการประเมินมาอوبให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีขาดรายการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ประชุมเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นต่อไปวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำประกาศรายชื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ได้รับการประเมินและออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ดังนั้น การออกคำสั่งเลื่อนขั้นได้ดำเนินการถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด จากนั้น ในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยืนยันตามคำสั่งเดิมและได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ส่วนสาเหตุที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเนื่องจากคณะกรรมการลั่นกรองพิจารณาว่า ๑. ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนห้องถินในรอบที่ ๒ ระหว่าง วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ – วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ของผู้ฟ้องคดีนั้น ประเมินได้คะแนน ๑๖.๙๐ คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง คือ มีช่วงคะแนนประเมินต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ๒. ระยะเวลาที่ห่วงการประเมินผู้ฟ้องคดีขาดรายการบ่อยครั้งและไม่ซึ่งเจนเหตุผลมาสายเกินกว่าประ公示องค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน เรื่อง หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานครุ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒๑ ครั้ง ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเข้าบ้านพักบริเวณองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวไม่เป็นไปตามประ公示องค์กรพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชรเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘ (๔) และ (๕) ๓. ผู้ฟ้องคดีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายงานให้ปฏิบัติหน้าที่แต่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติได้เป็นเหตุให้งานเกิดความล่าช้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีจึงใช้อำนาจตามกฎหมายมีคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีจะต้องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจพิจารณาภายในกำหนดเวลาตามกฎหมายนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุตามประ公示องค์กรพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีอุทธรณ์หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จะต้องอุทธรณ์ต่อไปอีกชั้นหนึ่งต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อน เมื่อไม่เห็นด้วยในผลการพิจารณาอุทธรณ์ก็จะต้องอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอีกชั้นหนึ่งก่อน เมื่อไม่เห็นด้วยในผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดจึงจะนำคดีฟ้องต่อศาลปกครองได้ ซึ่งกรณีนี้

/ผู้ฟ้องคดี ...

ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
ตามประกาศดังกล่าวก่อนที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลออกนี้พิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยได้รับฟัง
สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแฉล่งกรณี
เป็นหนังสือของตุลาการผู้แฉล่งคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ
คำให้การเพิ่มเติม คำชี้แจง และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สังกัดสำนักปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน
มีนาỵสัญญา ม่วงราช ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี โดยในตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ มีมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง สายงานวิเคราะห์นโยบายและแผน ลักษณะงานทั่วไป ครอบคลุม ถึงตำแหน่งต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์นโยบายและแผน และงานวิจัยจราจร ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ประสานแผน ประมวลแผน พิจารณา เสนอแนะ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนหรือโครงการ ติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผนและโครงการต่าง ๆ และจัดทำเอกสารรายงานต่าง ๆ ทางด้านการจราจร ซึ่งอาจเป็นนโยบาย แผนงาน และโครงการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร การคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการระดับจังหวัด หรือระดับประเทศ แล้วแต่กรณี และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงาน ส่วนตำบล ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ นายสัญญาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดี ในส่วนที่ ๑ ผลสัมฤทธิ์ของงาน (ร้อยละ ๗๐) ๑. การจัดทำแผนพัฒนาสามปี ได้คะแนน ๔.๕๐ คะแนน เพราะได้รับมอบหมายให้ทำเรื่องแผนทุจริตฯ แผนดำเนินการประจำปี ไม่ติดตามแผน ส่งไม่ทันเวลา ๒. การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ได้คะแนน ๔.๕๐ คะแนน เพราะได้รับมอบหมายงานให้รวบรวมข้อมูล แต่ไม่ครบถ้วน ไม่บรรลุเป้าหมาย ประสานข้อมูล แต่ไม่สำเร็จ ไม่ทันเวลา ๓. การทำแผนดำเนินการ ได้คะแนน ๑.๕๐ คะแนน เพราะได้รับมอบหมายแล้ว แต่งานล่าช้า เกิดความเสียหาย รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความ ที่ กพ ๗๗๐๐๑/๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ จัดส่งงานไม่ทันเวลา รวมคะแนน ในส่วนผลสัมฤทธิ์ของงาน (ร้อยละ ๗๐) ผู้ฟ้องคดีได้ ๑๐.๕๐ คะแนน ส่วนที่ ๒ พฤติกรรม การปฏิบัติงาน (สมรรถนะ) (ร้อยละ ๓๐) ผู้ฟ้องคดีได้ ๖.๕๐ คะแนน เหตุผล เนื่องจากมาทำงาน แต่ไม่บรรลุเป้าหมาย นายสัญญาจึงประเมินผลการประเมินคะแนนรวม (ร้อยละ ๑๐๐) ให้แก่ ผู้ฟ้องคดีได้ ๗๖.๘๐ คะแนน ระดับผลการประเมินอยู่ในระดับต้องปรับปรุงหรือต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

/ต้อมา ...

ต่อมา คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีมีมติเห็นชอบผลการประเมินดังกล่าว และมีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ ผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๙ จำนวนนั้นคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พนักงานครุ ครั้งที่ ๒ ครึ่งหลังประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมติไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมาสายเกินที่ประกาศกำหนดและผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง จำนวนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ ผู้ฟ้องคดี ภายหลัง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ ขอความเป็นธรรมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงนายอำเภอ คลองลาน และได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร เนื่องจากถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน กลั่นแกล้ง ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่มีขอบเขตด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการประเมินในครั้งนี้ เพราะผู้ฟ้องคดีได้มาปฏิบัติงานในหน้าที่มาโดยตลอด ไม่ได้ขาดราชการ ไม่ได้ต้องคดีอาญา โดยผู้ฟ้องคดีได้ถูกตามระเบียบของทางราชการและไม่ได้ลากเกินตามระเบียบและตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แจ้งผลการประเมินหรือมีหนังสือแจ้งเวียนให้ผู้ฟ้องคดีหรือข้าราชการผู้ถูกประเมินรับทราบและไม่มีโอกาสชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ประเมิน กรณีดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนระบบเปิดตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๙ หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานส่วนตำบล เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาพิจารณาร้องทุกข์ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณาจากกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา

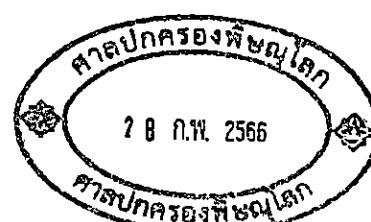
/หรือมี ...

หรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรืออนุญาตให้อำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการด่วนการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๗ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำโดยไม่มีเหตุผล ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง ที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงิน และให้พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายกำหนดต่อไป อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่ได้รับรับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ หาใช่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมิได้เป็นผู้มีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้กับผู้ฟ้องคดีอันเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ดังนั้นผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากการกระทำหรือการด่วนการกระทำการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองได้ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนนำคดีมาฟ้องตามที่กฎหมายกำหนด หรือไม่

/พิเคราะห์ ...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการดำเนินการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องได้ไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใด เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนเองโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจ ต่อตน หรือมีกรณีที่ไม่อาจยื่นอุทธรณ์ตามหมวด ๒ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ โดยให้ร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ วรรคสาม กำหนดว่า การร้องทุกข์ ... กรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ... และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบด้วยการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้รับเรื่องร้องทุกข์ ข้อ ๓๐ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับหนังสือร้องทุกข์ ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๗ วรรคสาม ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลไปน้ำร้อน ที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องส่งหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๓๐ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายใต้กฎหมายวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ดำเนินการพิจารณาคดีต่อไป

/การพิจารณา ...

การพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่กลับปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้สั่งการให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาและหวังผลอะไร ปรากฏตามเอกสารในสำนวนคดีลำดับที่ ๑/๒๘ อันเป็นการกระทำผิดขั้นตอนตามที่ข้อ ๓๐ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าวกำหนด เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาพิจารณาвинิจฉัยร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาVINIJZHAY ของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนนำคดีมาฟ้องตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗

ประเด็นที่สาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ อยู่ในเกณฑ์ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาพาฒนาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕๙ บัญญัติว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๔) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย... (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติระบุบริหารงานบุคคลส่วนห้องถิน พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) ... (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (๔) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด... มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหาร

/ส่วนจังหวัด ...

ส่วนจังหวัดแห่งนั้น แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานที่ไว้ไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๕ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า การออกคำสั่งเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด มาตรา ๑๗ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๕) กำหนดมาตรฐานที่ไว้ไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน... มาตรา ๒๕ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลร่วมกับคณะกรรมการ ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง ที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น ประกอบด้วย... วรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติตั้งกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี มาตรา ๒๖ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลคณะกรรมการ ประกอบด้วย ... วรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติตั้งกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี มาตรา ๓๐ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลของพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น และประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมและสามารถรองรับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นได้ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเรียกโดยย่อว่า “ก.ถ.” ... และมาตรา ๓๓ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พันจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมตลอดถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลาง และแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคล

/โดยเฉพาะ ...

โดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ... ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓ กำหนดว่า ให้เพิ่มเติมหมวดที่ ๖ การลาของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ดังนี้ “การลาหยุดราชการของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร (ก.อ.บ.ต.จังหวัด) กำหนดโดยให้คำนึงถึงระเบียบที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕” ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๙ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพห้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน เรื่อง หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล และพนักงานครู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบล และพนักงานครู ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถ และด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาประเมินผลการประเมินผลการปฏิบัติงานแล้วเห็นว่า อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น ... (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ... (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลาหรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนกำหนดโดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพห้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนได้กำหนดดังนี้ (๑) จำนวนครั้งที่มาสายไม่เกิน ๑๐ ครั้ง ในรอบครึ่งปีที่แล้วมา โดยจะไม่นำวันมาสายเฉพาะในช่วงฤดูฝน กรณีวันที่มีฝนตกหนักหรือมีลมพายุ ซึ่งเป็นเหตุทำให้เกิดความลำบากและเสี่ยงต่ออันตรายในการเดินทางมาปฏิบัติราชการ (๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการสี่เดือน โดยมีวันลาไม่เกินสี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาตาม (๖) หรือ (๗) และวันลาดังต่อไปนี้ (ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีศพฯ ณ เมืองเมกะ ประเทศไทย อุติوارะเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน (ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน (ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน

/ เมร่าว่า ...

ไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ (๑) ลาป่วยเพราประสบอันตราย ในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (๒) ลาพักผ่อน (๓) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล (๔) ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ (๕) ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน (๖) ลาไปพื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การนับจำนวนวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันสำหรับวันลาภิจส่วนตัวและวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วยตาม (๗) (๘) ให้นับเฉพาะวันทำการ ข้อ ๖ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น และอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการ ดังต่อไปนี้ (๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในระดับดีเด่น และมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดียิ่งต่อทางราชการและสังคม จนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้ (๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น (๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตราบทรำสื่อยังอันตรายมาก หรือมีการต่อสู้สื่อยังต่อความปลอดภัยของชีวิตเป็นกรณีพิเศษ (๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย (๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตระหนักรู้ดี ยากลำบากเป็นพิเศษและงานนั้นได้ผลดียิ่ง เป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม (๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการรอมอย่างโดยย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศไทย ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณารายงานผลจากผู้บังคับบัญชาประกอบกับข้อพิจารณาความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนจากคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ถ้าเห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นครึ่งขั้น ถ้าเห็นว่าพนักงานผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น ข้อ ๑๐ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น เพราะเหตุเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลาภารกษาทำงานสาย ตามที่กำหนด หรือเหตุจำเป็นออกจากกรณีดังกล่าว แต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนำเสนอ ก.อบต. จังหวัด พร้อมด้วยเหตุผล เพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย ถ้า ก.อบต.จังหวัด เห็นชอบด้วย จึงจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้

/เมื่อข้อเท็จจริง ...

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สังกัดสำนักปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล โปงน้ำร้อน โดยได้ทำข้ออกกล่าวกับผู้บังคับบัญชาตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ เอกสารในสำนวนคดีลำดับที่ ๕/๑๙ - ๒๕ และเมื่อพิจารณาบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมาสาย ๒๑ วัน ได้แก่ วันที่ ๒ และวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ วันที่ ๕, ๒๐, ๒๕, ๒๖, ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๑, ๑๕, ๒๒, ๒๕, ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๑๑, ๑๔, ๒๐, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ จึงเห็นได้ว่า ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีมาสายจำนวน ๒๑ ครั้ง ซึ่งเกินกว่า ๑๐ ครั้ง ในรอบครึ่งปีที่แล้วมา ตามข้อ ๕ (๔) ของประกาศองค์กรบริหารส่วนตำบลโปงน้ำร้อนเรื่อง หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล และพนักงานครู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีนั้น ตามข้อ ๕ (๔) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับข้อ ๕ (๔) ของประกาศองค์กรบริหารส่วนตำบลโปงน้ำร้อน เรื่อง หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล และพนักงานครู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และเมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีนั้นแล้ว ก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นตามข้อ ๖ ของประกาศดังกล่าวด้วยเช่นกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อเป็นเช่นนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลโปงน้ำร้อน ที่ ๕๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมาสายเกินที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ จึงไม่เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า สมุดการลงเวลาการปฏิบัติราชการจะอยู่ที่ปลัดองค์กร องค์กรบริหารส่วนตำบลโปงน้ำร้อนเป็นผู้เก็บไว้ เวลามาลงชื่อการปฏิบัติงานซึ่งเวลากำหนด แต่ละครั้ง บางครั้งสมุดหายหาไม่พบ มาพบอีกครั้งก็ต้องเขียนชื่อว่า สาย ถ้าไม่ลงชื่อก็ต้องลา และบางครั้งผู้ฟ้องคดีก็ต้องไปศึกษาเรื่องระเบียบงานในหน้าที่จากหน่วยงานของทางราชการอื่นที่

/จังหวัด ...

จังหวัดและอำเภอ เมื่อกลับมาถึงที่ทำงานในสมุดการลงเวลาการปฏิบัติงานก็ขีดเส้นด้วยมือก哉งว่ามาสายทุกครั้ง โดยผู้ที่ดำเนินการขีดเส้น คือ ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ซึ่งมีเหตุโทรศัพท์แจ้งมาว่า เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ รองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ให้สอบข้อเท็จจริงเรื่องสมุดลงเวลาการปฏิบัติราชการที่ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลกลั่นแกล้งไม่เสมอภาคกันในองค์กรทำให้องค์กรแตกแยกและไม่เป็นธรรมกับเจ้าหน้าที่ ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ในบัญชีเวลาลงปฏิบัติงานราชการของข้าราชการส่วนตำบลมีการอื้อประโภชน์เวลา กันหรือไม่ขอให้ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนชี้แจงข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่า ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ปรากฏหลักฐานการมาสายตามเอกสารในสำนวนคดีลำดับที่ ๕/๖๔-๘๔ ว่า ผู้ฟ้องคดีมามาสาย ๒๑ วัน ได้แก่ วันที่ ๒ และวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ วันที่ ๕, ๒๐, ๒๕, ๒๖, ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๑, ๗, ๑๒, ๑๕, ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๑๑, ๑๔, ๒๐, ๒๒, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๙, กันยายน ๒๕๖๐ โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีบันทึกหรือหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องต่อผู้บังคับบัญชาที่เห็นอีกขึ้นไปว่าไม่สามารถลงเวลาเข้าปฏิบัติงานตามระเบียบได้ โดยวิสัยของข้าราชการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ตลอดจนแบบแผนของทางราชการเป็นอย่างดี หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถลงเวลาเข้าปฏิบัติงานได้ หรือมีอุปสรรคขัดขวางให้ต้องลงเวลาไม่ได้ ตามวิสัยและพฤติกรรม ผู้ฟ้องคดียอมต้องแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งเห็นอีกขึ้นไป หรือมีหนังสือหรือบันทึกแจ้งเหตุขัดข้องอย่างใดเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้บังคับบัญชาในระดับที่สูงขึ้นไปอีก เพื่อให้จัดการระงับหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่มีขอบดังกล่าวได้ แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการตั้งที่กล่าวมา กลับປั่วยปะละเลยโดยไม่มีบันทึกแจ้งเหตุขัดข้องต่อผู้บังคับบัญชา หรือมีหนังสือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร ตามระเบียบ เมื่อไม่ปรากฏพยานหลักฐานหรือถ้อยคำของพยานบุคคลผู้ใดที่สามารถยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีได้มาปฏิบัติราชการระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ว่ามีไดามาสายเกิน ๒๑ ครั้ง กรณีจึงเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมามาสายจำนวน ๒๑ ครั้ง จริง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า รองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ให้สอบข้อเท็จจริงเรื่องสมุดลงเวลาการปฏิบัติราชการที่ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลกลั่นแกล้งไม่เสมอภาคกันในองค์กรทำให้องค์กรแตกแยกและไม่เป็นธรรมกับเจ้าหน้าที่ ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ในบัญชีเวลาลงปฏิบัติงานราชการของข้าราชการส่วนตำบล มีการอื้อประโภชน์เวลา กันหรือไม่ ขอให้ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนชี้แจง ข้อเท็จจริงนั้น ก็เป็นคนละช่วงเวลา กับช่วงเวลาที่พิพาทในคดีนี้ หาใช่พยานหลักฐานที่จะมาหักล้างการมาสายของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒๑ ครั้ง ได้ ขอกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

/ส่วนที่ ...

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้รับแจ้งผลการประเมินและไม่มีโอกาสได้ชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ประเมิน นั้น เห็นว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะออกคำสั่งที่พิพาทปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานการประชุมเฉพาะกิจของคณะผู้บริหารพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เรียกประชุมผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบลทุกคนรวมทั้งผู้ฟ้องคดีและหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไปนั่งร้อน ผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีของผู้ฟ้องคดี โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไปนั่งร้อนได้ชี้แจงในที่ประชุมว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานตามที่ผู้บังคับบัญชา命ให้สำเร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงได้คะแนนประเมินเท่าที่ปฏิบัติงานได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงในที่ประชุมว่า ได้รับทราบคะแนนประเมินแล้ว แต่ไม่พอใจผลการประเมินดังกล่าว และได้ชี้แจงผลการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานอะไรบ้างและได้ดำเนินการเพียงใด จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลการประเมินและมีโอกาสได้ชี้แจง ตลอดจนได้โต้แย้งผลการประเมินก่อนการออกคำสั่งที่พิพาทแล้วตามข้อ ๑๑ (๕) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘

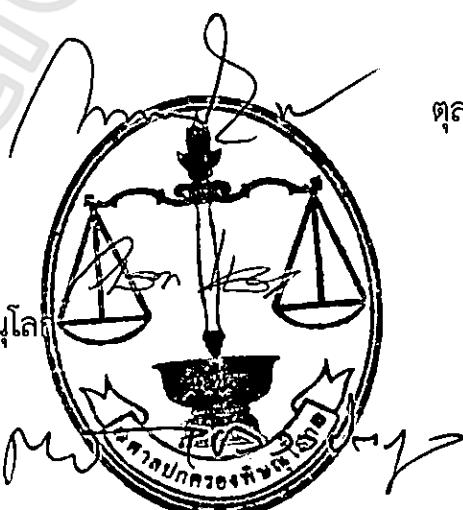
เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลไปนั่งร้อน ที่ ๔๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่เลื่อนขั้นเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัยข้อกล่าวอ้างอื่นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง อีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

พิพากษายกฟ้อง

นายชุดม จูญภาค
ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก

นางสาววาราณี มะลิทอง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองพิษณุโลก

นางสาวดวงพร เอึงวงศ์ตระกูล
ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายทัศนี ศรีวิเชียร

